

Kállai Katalin

CSÖGÖRÉNY

ÁRIA PRÓZÁBAN FÉRFI ÉS NŐI HANGRA

2021-02-02 | ÁRIA PRÓZÁBAN

Történik az új időszámítás szerint Kr. (korona) után pár hónappal

Átlagos közép-európai lakás. Jobbra hátul konyha, balra hátul fürdőrés. Laza otthoni ruhában balra fiatal férfi, jobbra harmincas nő ül. Egymástól legalább két méterre. De jobb, ha négy. A lakás két fele külön megvilágítható. Bár a szobabelső egynek és oszthatatlannak tűnik, a látvány nyilvánvalóvá teszi, hogy tér (és idő?) középen szétválasztható.

Nő Először az agy betegszik meg. Lebénul a félelemtől. Csinálsz a napi rutint, aztán hirtelen magadhoz térsz. Szemét megetetve, macska a kukában. Gyorsan visszacseréled. A macska még él.

Férfi Elment a hülye. Nem tudom, mit akart. Fogta a cuccot és elment. Az egész arról szólt, hogy lesz belőle valami. Mi a francot gondolt? Hogy tolom itt ezerrel, aztán lebabázunk? Amúgy se esett teherbe. Itt nyervákoltak a többi tyúkkal.

N Csak jössz, mész, semmi nem oké... olyan békebelien nem az. A pénztáros csak kicsit ver át, a taxis csak lájtosan elmebeteg, a postás is tapintatos. Nem mindig érzékelteti a fölényét. Szép lassan megszokod a mindenhol rád törő utálatot. Átitatódsz vele. És egyszer csak arra ébredsz, hogy minden megváltozott. Totális a káosz. *(megvakarja a szemét, észbe kap és ráfúj a kezére valami fertőtlenítőt, akkurátusan szétdörzsöli)* Belecsekkoltál egy elcseszett szci-fíbe, és neked annyi. Kizárt, hogy valódi, ami körülvesz. Aúúú! *(fölkapja a lábát)* Ne kapirgálj! Nem vagy te tyúkocská. Edd meg szépen, Jenő! Holnap rendelek. Legalább két hónapra. Lesz mit zabálni.

F *(borotválkozik)* Állandóan ezzel a gyereküggyel jönnek. Mit csinálna most egy gyerekkel? Nyavalyogna *(imitiált női hangon)*. Nem bíí...rná idegileg. *(a saját hangján)* Tuti padlóra kerülne ettől a hülye vírustól.

N *(áll a tükör előtt)* A csípőm fölött ez a réteg. Nagyon gáz. Pont úgy rakódik le rajtam a zsír, mint apámon. Gyerekkoromban állandóan ezzel csesztettek. Nem baj, kislányom, van tartalékod, ha jön a betegség. Hááát... most van tartalék. *(megszólal a mobilja, fölveszi)* Heló, apa... A csekket?... Persze, ne menjetek a postára... Le kéne tölteni egy alkalmazást... Igen, a telefonra lehet ilyen...

F *(még mindig borotválkozik)* Ha úgy veszem, elég nagy mázli, hogy épp most lécelt le. Legalább nem fertőzhetem meg, ha hazahozok valami szart. Foglalkozási ártalom. *(mormog)* Bár ennek a kényszerpihenőnek biztosan örülne. Cesztethetne egész nap. Mindegy. Jó, hogy lelépett. *(leteszi a villanyborotvát, kotorászik az asztalon lévő*

kupacban, előhúz egy cetlit) Na, itt van. (a papírról olvassa) „Csak röhgicsélj továbbra is mindenem. Egyszer majd észreveszed magad, de akkor már késő lesz...” Milyen kedves. (a szoba másik feléből megszólal a mobilja, megkeresi, ránéz a kijelzőre) Ez most komoly?

N *(undok hangon a telefonba)* Van görényed?

F Micsodám?

N Tudod, az az izé. Vagy az nem görény?

F Csőgörény?

N Eldugult a mosogatóm.

F Neked is.

N Mért, neked is?!

F Neked is szép napot.

N Mi ez? Illemtan óra? Kéne a görény.

F Duguláselhárítás.

N Nem engedek be senkit a lakásba.

F Szerinted a görény magától odamászik?

N Szóval van!

F Nincs.

N Szívatsz.

F Igen.

N Geci vagy, mint mindig.

F Ezért hívtál?

N Rakd le az ajtó elé, csak előtte fújd le fertőtlenítővel.

F Eggyel szebben is kérhetnéd.

N Nem elég, hogy amúgy is szétcseszem az agyam itt tők egyedül?

F Macska?

N *(ráordít)* Jól van!

F Ugye, nem lettél még hülyébb?

N *(hisztérikusan)* Csörgörény!!

F Szépen!

N Hozd ide, bazmeg!

F Holnap lerakom az ajtód elé.

(sötét)

N *(a mobilja kijelzőjén húzogat az ujjával)* Hajnalban fölkelsz, és az első gondolatod, hogy nem. Ma NEM olvasol híreket! Kit érdekel, hány új beteg van, hányan gyógyultak meg, és nagyon, kicsit vagy kicsit se öregek a halottak. Min változtat ez? Ha valami közvetlenül érint, előbb-utóbb úgyis megtudod. Aztán mégis. Megnézed, van-e üzeneted, hány sokkoló hírt küld pár csökkent ismerősöd, és még mindig kussolnak-e a legjobb haverjaid. Igaz, te se írsz nekik, mert... Mert félsz megtudni, mi van velük? Hogy kit, hogy kúr szét a bezártság? A franc se érti... azért megnézed, mi a helyzet... Nagy csapda ez. Alig ébredtél föl, és az összes magyarországi adatot betéve tudod. Már ha igaz... Na, ezek után kelj föl, mosakodj meg, lásd el a dögöt, zabálj valamit, kezd el a napod.

F Fél tíz? Aludtam én valaha fél tízig?? Egy hét kényszerszabadság. Szuper! Kialszom magam az elkövetkező fél évre. Azért kíváncsi lennék, meddig tart ez a szarság.

N *(hason fekve a konyhában, kezében a csőgörény, fülén a mobil kihangosítója)* Nem tudom bedugni!

F Le kéne szedni a szifont.

N *(dühösen)* Viccelsz? Szerinted hova próbálom beerőltetni?

F El se merem képzelni.

N *(ledobja a görényt)* Na jó! Ekkora idióta nem lehetsz.

F Figyelj! Ha jól csinálod, és tényleg nem megy be a csőbe, akkor mázlista vagy. Rögtön az elején van a dugulás.

N *(majdnem sírva)* De nem látom.

F Próbálg benyúlni egy sima fakanállal. Ha fölhívsz fésztaíjmon, megmutatom, milyen egy fakanál...

N Hülye vagy... várj! *(förláll, elővesz egy fakanalat, visszafekszik, hosszan matat)* Mintha itt lenne valami... Érzek valami trutyit... Várjál... Várjál... Ééééés! Basszus, kijött! Csőgörény nélkül.

F Örülök, hogy segíthettem.

N Miben? Nem kellett a görényed. *(hirtelen észbe kap)* Te otthon vagy?!

F Átéptik az osztályt, minden beteget hazaküldtek. Nekünk meg egy hét kényszerszabadság.

N És hol a maca?

F Milyen maca?

N A nő.

F *(kis szünet után válaszol)* Nincs nő.

N Nocsak.

F Mi az, hogy nocsak.

N Két szó összevonása, amelyet a köznyelvben...

F Köszönjük, tanárnő, cseréljen helyet az elhunytal.

(sötét)

F Túlaludtam magam. Mindegy. Lesz ez rosszabb is. Az olaszoknál már hetven orvos halt meg... Jó, hogy anyáméknak ez már nem jutott ki. Szegény anya. Apám most is csak jönne-menne, nem tudná otthon tartani. Elszelelné a járókerettel. Aludni... Aludni... Aludni... *(megszólal a telefonja)*

N Bocs, de nem megy.

F *(álmos hangon)* A lefolyó?

N Nem tudok aludni.

F Csak, ha telefonálsz?

N Nem bírom elviselni magam.

F Azt nem csodálom.

N Tudod, mi a baj a cinizmusoddal?

F Mi?

N Felszínes. Nincs semmi mélysége.

(hallgatnak)

N Te tudsz aludni?

F Mint a bunda. Most is a legmélyebb álmomból kelttéél föl.

N Legalább nem alszod túl magad. Az se jó.

F Tényleg nem.

N Mióta nincs meg a nő?

F Melyik?

N Mér', hány volt?

F Nem számoltam.

N Timikére gondoltam.

F Jaaa, a Timi! Az már feleség valahol.

N Nyomod az altatót?

F Mondtam, hogy jól alszom.

N Egyedül?

F Úgy a legjobb.

N Szerinted mások mit csinálnak?

F Éjnek évadján?

N Úgy általában.

F Nem tudom. Kiborulnak, mert sok otthon a gyerek.

N Van, aki örül neki.

F Ha van mit enniük.

N Mióta lettél ilyen szociálisan érzékeny?

F Ha csak a foglalkozásomat tekintjük...

N Nemár! Tíz orvostól a fele konkrétan szadista.

F Nem túl hízelgő arány. Mire alapozod?

N Anyám orvos volt. Bármi bajom lett, rögtön megoperált.

F Velem ezt megúszta.

N Innen az ötven százalék.

F *(némileg megenyhülve)* Már nem tanítasz?

N Ugyanúgy óraadó vagyok a főiskolán, azóta se véglegesítettek. De most online tolom. Szerinted meddig tart?

F Sejtésem sincs.

N Mégis.

F Emlékszel az ocsmány középfül gyulladásodra? Ugyanezt kérdezted. Azt, mondtam, öt nap, öt óra, tizenkét perc. És öt nap múlva lement a lázad. Kora délutánra.

N A csodadoki! Akkor szerettem beléd.

F Addig nem voltál belém szerelmes?

N Deee... Csak nem annyira.

F Szerencse, hogy középfülgyulladásod lett.

N Szerinted, ha most leteszem, tudok majd aludni?

F Lehet, hogy te igen, de én tuti nem.

N Akkor nem teszem le.

F Szuper.

(hallgatnak)

N Mi volt a baj velem?

F Veled?

N Például velem.

F Olyan nyálasan idilli volt minden.

N Ez nem igaz.

F Tényleg nem.

N Akkor?... Épp gyereket akartunk.

F AkarTUNK?

N Te nem?

F Nincs már jelentősége.

N Dehogynincs. Egy ponton az embernek szembe kell nézni magával.

F Ne szívass. Csak azért, mert az emberek az egész világon benyalnak valami szar vírust? Talán te épp szembenézel magaddal, de aki teheti, próbálja eltartani magától. Próbál túlélni. Néha elgondolkodik ugyan, hogy, tiszta sor, tönkretettem a bolygót, az meg visszavág. Hogy valóban ez az igazság, vagy inkább ez itt a harmadik világháború, amit egy nyakunkra hozott, láthatatlan ellenséggel vívunk, azt úgyse tudja meg soha. Legalábbis egy ideig biztosan nem. Mert ha ez tényleg szándékos, akkor...

N *(közbe vág)* Ezt nem gondolod komolyan.

F *(dühösen)* Nem! Dehogy!

N Ideges vagy?

F Mért lennék? Jövő héten bemegyek egy kórházba, ahova tömegével jönnek a fertőző betegek, mi meg majd szambázunk az ilyen-olyan védőfelszerelésünkben, három-négy óra alvás, és lövésünk sincs, mivel állunk szemben. Mi ez az ocsmányság.

N *(elérzékenyül)* Úgy szeretnék átölelni.

F Az most nem lenne túl elővigyázatos.

N Próbáld elfelejteni, mi vár rád.

F Jézus! Van még pár közhelyed? Hát, jó! Timike érdekel? Vagy a kettőnk elcseszett élete? Igen? Hogy mért csaltalak meg? Legyen. Kapaszkodj meg, édesem! Nem csaltalak meg. Soha, egyetlen pillanatra se. Volt pár dögös bige, dögösebb, mint te, akik első ránézésére növelték a hormonszintemet, de ennyi. Egyszerűen csak el akartalak hagyni. Nem is! Azt akartam, hogy te hagyj el. Nő távozik. Ilyen egyszerű.

N Baszódj meg!

(sötét)

F *(lesöpri a morzsákat az asztalról a földre)* Hülyeség volt elmondani neki. Nem kellett volna. Úgyse érti. Kurvára nem ért semmit. A kifinomult agyával. Becetlizi a világot, most rossz kislány voltam, most meg jó, és akkor tessék engem szeretni. *(pittyeg a mobilja, megnézi)* Jó, tudom, hogy hétfőn kezdek. Nyugi, jövök, édeseim. Ha beledöglök is. Én vagyok a legjobb alany. Férfi, fiatal, egyedülálló, és kitanítottuk orvosnak. Hát, most hálálja meg. Meg fogom.

N (*kiflit mártogat a tejeskávéjába*) Nincs benne semmi felelősségérzet. Semmi a világon. Nem is értem, mért ment orvosnak. És mért nem lécelt le a picsába. Minek maradt itthon? Nincs itt senkije, csak az a kikúrt nagy ego. (*nyávogás a háttérből*) Akár a tiéd, Jenő. De te legalább... Á! Mindegy. (*mártogatás közben kicsit lenyugszik*) Mikor először találkoztam vele, olyan... olyan igazi orvosnak nézett ki. Pedig még csak medikus volt. Anyámnál gyakorolt. (*csámcsog a kiflivel*) Volt benne elszántság. Elszántság az életre. Ami ma hiánycikk. Csak úgy csinálnak, mintha lenne. Egyszerűen jó volt a közelében lenni. Aztán egyre flegmább lett, nem beszélt a munkájáról. Ha rákérdeztem, röhögött. Jobb, ha nem tudsz semmit. Persze. Van, aki így éli meg. Nem beszél róla. Közben elszáguld ezerrel másik irányban. Azt hittem, tudom, mi történik vele. Akkor is, ha nem mondja. Hát, baromira nem tudtam. (*betömi a maradék kiflit*)

F ... De a világ nem így működik. A jókislányokat nem szeretjük. A tökökislányokat szeretjük, az önállókat, a hosszú combú brókercsajokat, akik kifizetik a saját vacsorájukat. Vagy... (*pittyeg a mobilja, de nem néz oda, csak fölemeli a középső ujját*) Vagy akkor legyen tényleg idióta. Agyatlan nünüke, akit van pénzünk eltartani, hogy ne legyünk egyedül. Kevesebb érzelem, több zsé, vagy fordítva. Lényeg, hogy meglegyen az alku.

N (*fülén a mobil*) Van az az ikon... Az a kicsi kép a mobilodon... Jójó, tudom, hogy tudod... Nem. Nem piros. Zöld és narancssárga... Sötétzöld? Ööö... igen. Mondjuk, hogy közepesen sötét... Arra kell rányomni. Megvan?... Nem. Az ikszet. Azt jelöld be... Akkor menj vissza... Hova? Hát, az előző oldalra... Akkor lépj ki az alkalmazásból... Figyelj, ha újra rákattintasz, előjön megint... Nee! Ne add föl, apa. Így nem kell lemenned a postára. Az most baromi szar lenne...

F Azt hittem, érti. Akkor is, ha nem rágom a szájába. Ha nem is mondjuk ki, amit tudunk. Pont a legrosszabbkor jött a gyereküggyel, és buktuk az egészet. Ha most elmondanám neki, hogy került a nem létező Timike a képbe... Hogy az a betegem épp akkor... (*előkotor valahonnan egy becsomagolt viszkis üveget*) Heló, immunrendszer! Egy kis alkohol? Neem? Teszek rád. (*beleiszik az üvegbe*) A szarért kellett fölhozni ezt az egészet. Én vagyok az egyetlen a városban, akinek van csögörénye??

N *(a mobil képernyőjén huzogatja az ujját)* Féknyúz... Féknyúz... Féknyúz... *(ledobja a telefont az asztalra)* Átverve a világ. Globálisan. A globalizáció csúcsa. Andrea Bocelli koncertet ad a tök üres milánói dómban, a világ meg nézi. Pizsamában. Közben a mobilján élelmiszerszállítót keres. Hátha sikerül kikapnia egy szabad időpontot és kis szerencséivel importálnia az épp aktuális vírust. Akkor meg hiába ült otthon.
(megszólal a mobil, összerendezzen)

F *(enyhe alkoholmámorban)* Tudod... mért jött Timike a képbe?

N Akadj le rólam!

Kinyomja, de rögtön utána megint megszólal a mobilja. Kinyomja, megszólal. Kinyomja, megszólal. Végül fölveszi.

N Haló, itt Timike!

F *(kicsit bizonytalanul, hadarva beszél)* Láttam. Én már az egyetemen láttam. Hogy milyen törékeny minden. Az egész kikúrt élet. Hogy mennyire semmi. Hogy... Hogy nincs fölötte hatalmad. Hogy a számok diktálnak. Hogy egy idő után nem nézel

mögéjük. Ahogy most se. Örülsz, hogy kétszáz halott helyett csak százhusz. De ebbe nem szabad belegondolni. Eltartod magadtól, különben te döglesz bele. Jó, közhely, ne szólj mindig közbe. *(N hallgat)* Jöttél a hormonjaiddal, de én nem akartam bevállalni. Ezt a kikúrt tö... törékenységet.

N *(próbálja értelmezni)* Most a gyerekre gondolsz?

F Jaj, édes „Timike”! Az egész szarra. Ami jön. Ami jöhet. Ami kinyuvaszthat minket. Egy gyerekről nem is beszélve.

N Kicsit sötéten látod.

F Mert sötét!

N Hány feles taszított ebbe a sötétségbe?

F Nem értesz semmit, Nünüke. Tudtam előre!

N Nem. Mert nem szeretném. Figyelj. Az nem jutott eszedbe, hogy timikézés helyett emberi szavakkal elmond a nyomorod?

F Ugyan! Teljesen rá voltál kattanva a gyerekprojektre.

N Nos, hölgyeim és uraim, íme a nagy vátesz. A jóstehetség, aki előre látta a jövőt.

F Elég volt a jelent látni.

N Szóval féltél. Valld be. Összeszartad magad.

F Ha ez megnyugtat, igen. Félttem. És félek most is.

N Legalább ki mered mondani.

F Küldjek egy nyulat?

N Minek?

F Mindjárt vége a télnek. Jön a húsvét.

(sötét)

N *(dögös utcai ruhában, élénk rúzzsal a száján, bal kezében egy pohár rozéval húzogatja a porszívót)* Ha egész nap itthon vagy, sokkal nagyobb a kosz. *(a lábával kikapcsolja a gépet)* Viszont jobban megszokod. *(leül egy székre a porszívó mellé)* Lehet, hogy igaza van. Mit csinálnék most egy gyerekkel. A nem várt gyerekkel, aki becsúszott még a legelején. Elvetettem, *(mintha egy férfi hangját utánozná)* mert így volt logikus. Tényleg. Mit csinálnék most vele? Például nem húzogathatnám a porszívót hajnali kettőkor... Hány éves is lenne? Négy? Öt? Főznék tojást. Elvégre jön a húsvét. Még soha nem főztem tojást húsvétra. Anya vett pár dísztojást, azt rakta ki. A főtt tojást megettük a sonkához. A piacról hozta. Egy évben egyszer ment piacra. Húsvétkor. De így is fölismerték. Hogy van a doktornő? *(rákattint a mobiljára, vár kicsit, majd beleszól)* Szerinted mit csinálnánk most egy gyerekkel?

F Megtanítanánk írni.

N Négyévesen?

F Mért pont négy?

N Számolj.

F Nem számolok.

N És a fennmaradó időben?

F Hagynánk aludni.

N *(kiissza a bort, önt még a poharába)* Szerinted hogy hívnák?

F Lövésem sincs.

N És ha most születne gyereked?

F Nem születik.

N De 'ha'...

F Jenő.

N Az a macska.

F Elég lenne egyszer mondani. Jönne mind a kettő.

N *(újra teletölti a poharát)* Iszunk valami?

F Iszunk. *(engedelmesen előkotorja az éjjeliszekrényből a fél üveg viszkit, meghúzza)*
Tudod, mit? Megtanítanánk úgy élni, ahogy mi most. Mintha ez lenne a normális.

N Nebassz!

F Mért. Te tudod, milyen hatezer méter magasan beleszippantani a ritka levegőbe?
Tudod, milyen az ősi inkák közt élni? Tudod, milyen lehet egy úrhajóból látni a Földet?
Hogy még mindig kék... Szóval, így is, úgy is be vagy zárva. Csak nem mindig tudod. Ő se tudná.

N Ez baromi rosszul hangzik.

F Te akartál gyereket.

N *(hallgat)*

F Mi a rajz?

N Arra gondolok, mi van, ha nincs csőgörényed.

F Mi lenne? Ugyanez.

N *(beletörődve)* Jogos.

F Most attól vagy szomorú, hogy fejben lett egy gyereked, vagy attól, hogy nincsen?

N Te emlékszel a terveinkre? Hogy képzeltük, milyen lesz az életünk? Vagy csak hagytuk magunkat? Albiból albiba, aztán lesz valami? Az nem is én voltam. Vagy én voltam szerinted?

F Lövésem sincs, milyen vagy most.

N *(hallgat)*

F A hangod alapján ugyanolyan zizi. Szóval, igen. Mintha most is te lennél.

N Mi az, hogy zizi?

F Dilinyós, pupák, süsü...

N Azt hittem, túl normális vagyok.

F Most végre megnyugodhatsz.

N ... hogy a sok Timike mennyivel izgalmasabb. Elgügyörésznek az édes pici szájukkal. *(összecsücsöríti a kirúzsozott ajkait)*

F Az enyémnek se nem édes, se nem pici a szája.

N Mert nem is létezik.

F Elképzelttem.

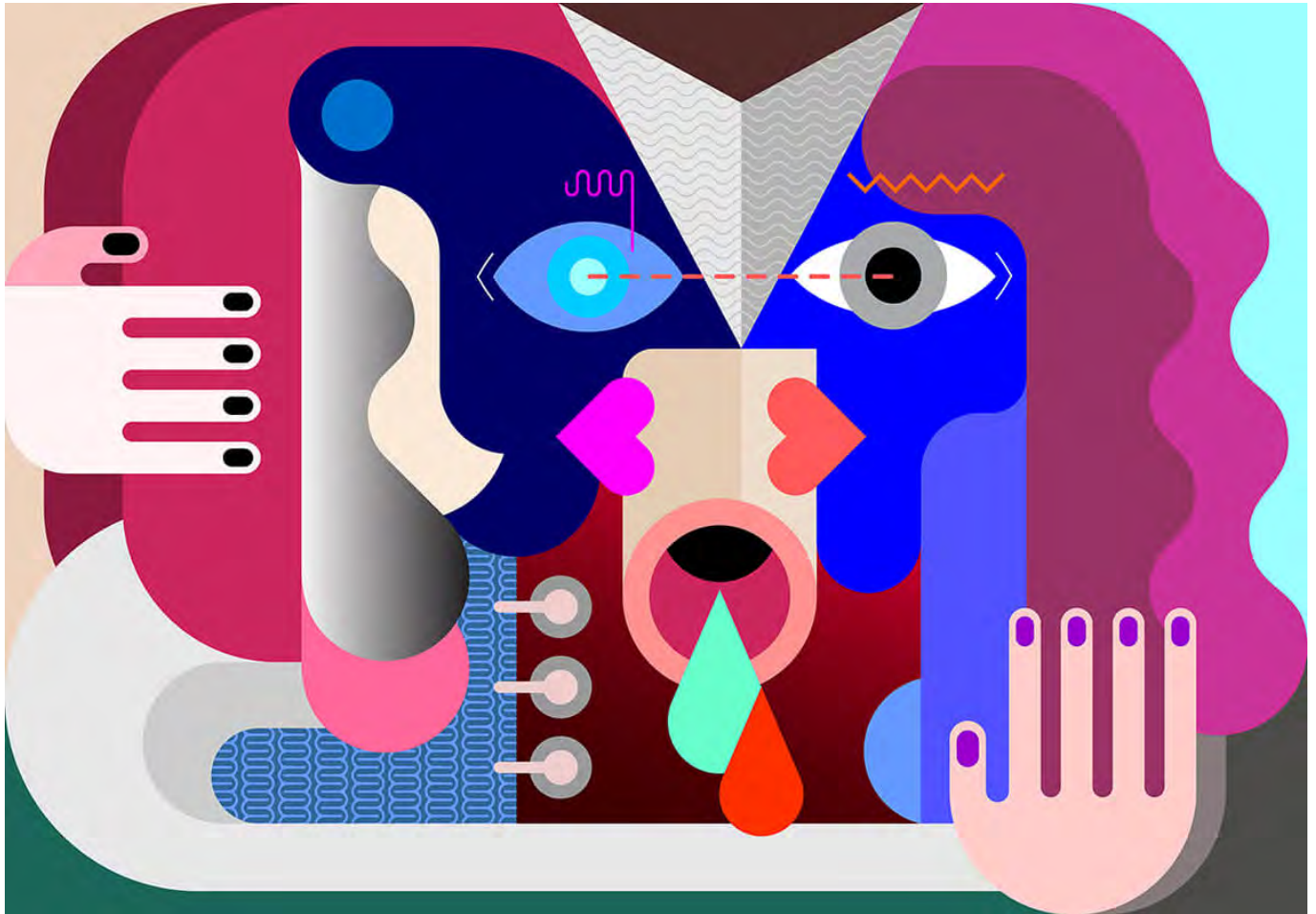
N *(nyafog)* Mintha fájna a tüdőm.

F Próbálj nem venni levegőt.

N Vicces.

F Tudod. Én ilyen vicces gyerek vagyok.

(hallgatnak)

F Azt hiszem, terveztük, hogy veszünk egy házat vidéken, és minden hétvégén meghívjuk a barátainkat. Ja, nem. Az később jött volna. Először belevetjük magunkat a legdurvább nagyvárosi dzsumbujba és ócskábbnál ócskább albérletekben húzzuk meg magunkat.

N Ez jól sikerült.

F Nem annyira, mert anyámék meghaltak, és lett egy lakásunk.

N Lakásod.

F Akkor nem úgy nézett ki.

N *(beleiszik a poharába)* Szerinted tényleg vidékre költöztünk volna?

F Nem. Csak terveztük volna.

N És meghívtuk volna a barátainkat?

F Nem, mert loholtunk reggeltől estig, és nem gyűjtöttünk be elég barátot.

N Kevés barát is barát.

F Neked például alig volt barátnőd.

N Fiúkkal szerettem barátkozni.

F Fiúbarátod se nagyon.

N A gimi után már tényleg nem. Igazából mindig is egyedül szerettem lenni. Már gyerekként is. Májusban kimentem a kertbe, és szeptember táján szólt a nagymamám, hogy hívősödik. Addig haverkodtam a növényekkel.

F Na. Csak előkerülnek valami haverok.

N Meg olvastam. Baromi sokat. Minden könyvön végigrágtam magam. Ez elmúlt. Nem olvasok könyvet. Mindent a képernyőn bámulok.

F Egész szünetidőben olvastál?

N Nagyon gáz, mi?

F És mit csináltál télen?

N Betegeskedtem.

F Na, látod, tudsz te izgalmas lenni.

N (*nosztalgikusan*) Azért később volt pár buli.

F Mikor bevitt a rendőrség?

N *(fölnevet)* A legjobb nyári tábor volt életemben. *(elővesz egy csomag csipszet, rágcsál. Fölemeli a borosüveget, látja, hogy üres. Hátraviszi és bedobja a mosogató alatti szemetesbe. Kihúz egy másikat. Szemügyre veszi a címkét, aztán lecsavarja az üveg tetejét. Előre hozza és tölt belőle a poharába, fölemeli a mobilját az asztról és megkocogtatja a borospohárral)* Csírz!

F *(meglötyböli a viszkis üveget, beleiszik)* Csírz.

N Az alkohol jó a vírus ellen?

F Nem mondanám.

N Fölteszünk valami zenét? *(föláll, matat kicsit, benyom egy pörgős zenét)*

(F ritmusra rázza magát az ágyban, a nő is, aztán lassúbb zenére vált.)

Vérzik az orrom.

F Mindjárt elmúlik.

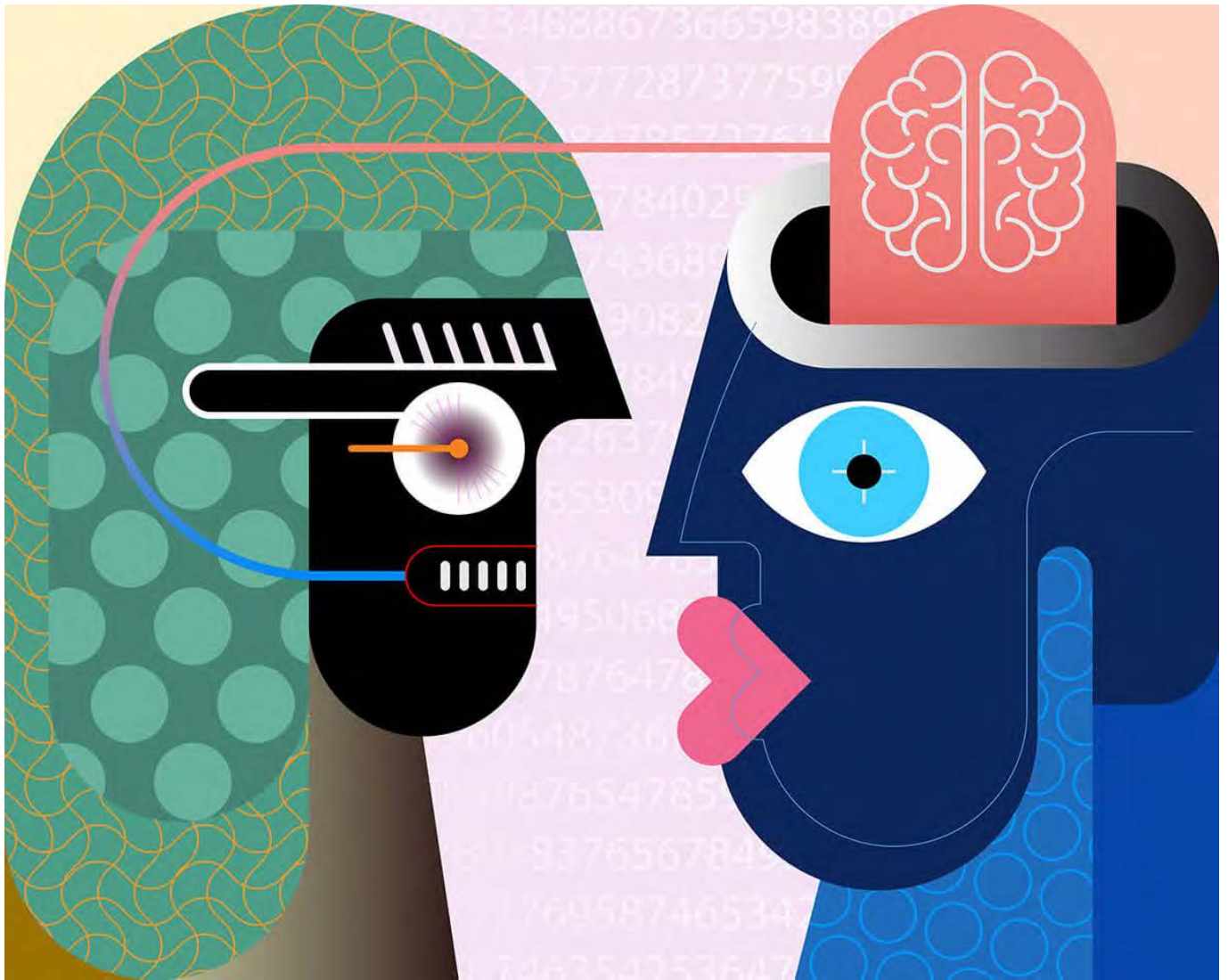
N *(a zsebkendőbe, amit az orra elé tart)* Röhögni fogsz. Kutatóorvos akartam lenni.

F Sose mondtad.

N Nem voltunk olyan intim viszonyban.

F Kutatóorvos? Az most nagy szívás lenne.

N Miért?

F Vagy nem tudnál semmit, vagy túl sokat.

N Ezzel most is így vagyok. Nem tudok semmit.

F Az a baj veled, hogy túl sokat is. Csak titkolod. Nem akarsz tudomást venni róla.

N Utánad volt egy csávó, akitől majdnem teherbe estem.

F Orvosi szempontból nehezen tudom definiálni a „majdnem” teherbe esést.

N Drukkoltam, hogy mégis megjöjjön.

F Velem is ezt csináltad volna, ha komolyan nekilátunk.

N Nem. Azt hiszem, veled nem...

(A férfi még belekortyol a viszkibe, lekapcsolja a villanyt.)

(Sötét)

(másnap reggel)

(Nő a konyhában imbolyog, előrejön egy pohár kávéval. Leül, benyomja a mobilt.)

N *(kétségbeesetten, sírós hangon)* Azt hiszem, megkaptam. Nagyon szarul vagyok.

F Tünetek?

N Fáj a fejem, hányingerem van.

F Tipikus.

N Nee!

F Ez van.

N A torkom is kapar.

F Pláne.

N Akkor végem?

F Estig biztos. Addigra lebontod a rengeteg alkoholt.

N *(kicsit megnyugodva)* Te jól vagy?

F A helyzethez képest igen.

N A helyzethez képest?

F Mi éppen a furcsa?

(hallgatnak)

N Elviszed a csőgörényt?

F Igen.

N Mikor?

F Holnap.

N Holnap?

kép | shutterstock.com